

ಜಂಬಂಜನ ಸೊರ್ಗಾರೋಹಣ

ಎಸ್. ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ್

ಕಲೆ: ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಎ.ಎಸ್.

ನಮ್ಮೂರಗೆ ಜಂಬಂಜ ಅಂತ ದೊಡ್ಡ ಸಾವಾರಿದ್ದ. ತಂಬಾಕು, ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಅಂತ ದಲ್ಲಾಳಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ತಂಡಿದ್ದ. ಜತೆಗೇ ಲೇವಾದೇವೀನೂ ಮಾಡ್ತಿದ್ದ. ಸಾಲ ಕೊಡಬೇಕಾರೆ ನಯಸ್ಸಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ, ಸಾಲ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಲ ತಗಂಡೋರ ಕಿಬ್ಬದಿ ಕೀಲು ಮುರೀತಿದ್ದ. ಒಂದಿಸ ಹೆಣ್ಣಿ ಮಗ್ಗಲಗೆ ಮಲಗಿದೋನು, ಏಳ್ಕೇ ಇಲ್ಲ, ಹಂಗೇ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ. ಉಸಿರು ನಿಂತ ಮಾರನೇ ಮಿನಿಟ್ಟಿಗೆ ಯಮಧರ್ಮನ ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ. ಯಮಧರ್ಮ ಒಂದು ರೆಜಿಸ್ಟರ್ ಕೈನಗೆ ಹಿಡಕಂಡು ಕೂತಿದ್ದ. ಕೋಣ, ಗೀಣ, ಗದೆ, ಹಗ್ಗ ಯಂಥಾದ್ದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಂಗಾಗಿ ಇವ್ವೇ ಯಮ ಅಂತ ಜಂಬಂಜಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಮಿನಿಟು ಬೇಕಾದ್ತು.

ಒಂದಪ ಕೆಮ್ಮಿ ಯಮಧರ್ಮ ಹೇಳಿದ, 'ನಿನ್ನ ಹೆಸರೂ ಜಂಬಂಜ ಅಂತ.'

'ಅಲ್ಲ, ಜಂಬಂಜ ಅಂತ.'

'ಏನು ಹಂಗಂದ್ರೆ, ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದೂ ಅದುನ್ನೇ.'

'ನೀನು ಹೇಳಿದ್ದು ಜಂಬಂಜ ಅಂತ, ನನ್ನೆಸ್ತು ಜಂಬಂಜ.'

ಯಮಧರ್ಮಂಗೇ ಇವತ್ತು ಯಾಕೋ ನೆಟ್ಟಗಿಲ್ಲ ಅನ್ನುಸ್ತು. 'ಸರೀನಪಾ, ಹಂಗೇ ಆಗ್ಲಿ, ನೀನು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡ್ತಂಡಿದೀಯ, ಸಾಲಾಗೀಲಾನೂ ಕೊಡ್ತೀಯ, ನಿನ್ನಂತೋರು ಬಾಕಾ ಅಪರೂಪ ನೋಡು ಈ ಲೋಕದಗೆ. ನಿನ್ನ ಕೇಸೇನಪಾ ಅಂದ್ರೇ' ಯಮಧರ್ಮ ರೆಜಿಸ್ಟರ್ ಪುಟಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ ಜಂಬಂಜನ ಚಾತಕ ಹುಡುಕಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ.

'ನೀವದೇನೋ ಹುಡುಕಿ ತೀರ್ಪು ಕೊಡಾ ಮದಲು ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿಬಿಡ್ತೀನಿ ಕೇಳ್ತೆ, ನಿಮ್ ಲೆಕ್ಕದಾಗೆ ನಾನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪಾಪ ಮಾಡಿದೀನಿ. ಮಗ್ಗಲು ಮುರುದು ಸಾಲ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದೀನಿ. ಯಾರು ಅತ್ತೂ ಕಿಮಿಕ್ ಅಂದಿಲ್ಲ. ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ರೂ ಕೇರ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ವಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳಿ. ಅನಾಯದಾಗೆ ಒಬ್ಬನ